

id: SI_002

model: google/gemini-2.5-flash

seeds:

04_risiko: mulighet

03_relasjon: makt

05_handling: vent

01_perspektiv: økonomisk

02_tidhorisont: kortsiktig

Instans SI_002

Vel, professor, la oss kutte gjennom forvirringen med et iskaldt blikk basert på makt, økonomi, og den kortsiktige tankegangen som gjennomsyrrer akademien, mens vi holder et øye med muligheter og en «vent og se»-holdning. Problemet er ikke at LLM-er løser det du forsker på, men at de har flyttet målpостene.

Hvem har incentiv til å opprettholde illusjonen?

- 1. Professor-«mafiaen» (45-65 år):** Dette er de med etablerte forskningslinjer, store ERC-grant og en hel kohort av stipendiater. Deres makt og økonomiske fundament er bygget på paradigmer som trues av LLM-enes fremvekst. Å innrømme at deres paradigmer er utdaterte betyr tap av prestisje, kontroll over forskningsmidler (f.eks. NFR-prosjekter), og en fundamental devaluasjon av deres "livsverk". Tenk på professor A ved NTNU, som har hatt 15 doktorgradsstudenter på spesifikke robotikk-algoritmer. Å bytte fokus nå er en enorm kortsiktig kostnad for ham personlig og institusjonelt.
- 2. Instituttledere/Dekaner:** Deres KPI-er er ofte knyttet til antall publikasjoner i "anerkjente" tidsskrifter (som fortsatt verdsetter tradisjonell AI), antall doktorgrader, og innkommende forskningsmidler. Å signalisere en total omveltning i forskningsagendaen skaper kortsiktig usikkerhet, budsjetturo og friksjon innad. De vil heller at du venter og ser, og fortsetter å levere på de gamle målene. Se på hvordan mange institutter panisk opprettholder kurs i "klassisk" AI/ML, selv om industrien stormer videre.
- 3. Forskningsrådet/Finansieringsorganer:** De er avhengige av peer-review-systemet, som domineres av punkt 1. De har en tendens til å finansiere det som har "konsensus" og "robusthet", ikke det som er revolusjonerende på en kortsiktig og uforutsigbar måte. De vil si "vi må vente på mer validering" eller "hvor er den langsiktige strategien?"

Den institusjonelle mekanismen som forhindrer åpen diskusjon er en kombinasjon av **peer-review, tenure-systemet, og insentivstrukturen for publisering.**

- **Peer-review:** Kontrollert av de etablerte. En radikal artikkel som sier “LLM-er gjør din forskning irrelevant” vil bli slaktet.
- **Tenure-systemet:** Fremmer spesialisering og dybde innenfor et gitt felt. Å bytte felt er ekstremt risikabelt før man har fast stilling, og selv da er det byråkratisk tungt.
- **Publiseringspresset:** “Publish or perish” betyr at man velger stier med minst publiseringsmotstand, ofte innenfor etablerte tidsskrifter og konferanser som fortsatt prioriterer tradisjonelle metoder. Det er en kortsiktig gevinst, men en langsiktig tap.

Neste steg: